

lov har et tilsvarende indhold og er derfor ikke medtaget i lovforslaget.

Det kan i den forbindelse nævnes, at virksomhedslederens ansvar efter fødevarerforordningens art. 17, stk. 1, suppleres af art. 18 og 19 i forordningen med pligt til henholdsvis at sikre sporbarheden af fødevarer samt at trække varer tilbage og informere tilsynsmyndigheden og forbrugerne, hvis der opstår mistanke om, at kravene til fødevarer sikkerhed, jf. forordningens art. 14, ikke er overholdt.

I art. 17, stk. 2, i fødevarerforordningen fastslås det desuden udtrykkeligt, at fødevarermyndighedernes primære opgave er kontrol af virksomheder og ikke kontrol af produkter. Denne fordeling af ansvar og opgaver mellem virksomheder og myndigheder, som også fremgår af en række bestemmelser i de kommende forordninger vedrørende hygiejne og kontrol, har betydning for omfanget af den vejledning og bistand, som fødevarermyndighederne i henhold til forvaltningslovens § 7 skal yde. Fødevarermyndighederne vil således kunne rådgive en virksomhed under forudsætning af, at dette ikke indebærer indskrænkninger i virksomhedens ansvar for at overholde fødevarerlov-givningen, og at rådgivningens omfang eller karakter ikke medfører begrænsninger i myndighedens muligheder for at påse overholdelsen af fødevarerlov-givningen, herunder mulighederne for at sanktionere overtrædelser.

Dette vil dog ikke indebære nogen ændring, idet der allerede af de gældende principper for den danske fødevarerkontrol fremgår, at et vigtigt led i kontrollen er at oplyse virksomheder og primærproducenter, så de forstår begrundelserne og motiveres til at følge reglerne. Dette princip ændrer ikke ved det forhold, at virksomhederne og primærproducenterne selv har pligt til at sætte sig ind i gældende regler.

Til § 28

I den gældende fødevarerlovs §§ 44-46 er der fastsat krav om, at fødevareraktiviteter med enkelte undtagelser skal autoriseres, godkendes, registreres eller anmeldes, inden virksomheden må påbegynde sine aktiviteter.

Inden for den gældende fællesskabsregulering findes der tilsvarende krav om autorisation på det animalske produktområde, medens der i de horisontale direktiver om fødevarer ikke er krav om autorisation af virksomheder. Disse EU-regler bliver i alt væsentligt videreført i forordningerne vedrørende fødevarerhygiejne, jf. de almindelige bemærkninger afsnit 3.3. om hygiejnepakken, som forventes at træde i kraft 1. januar 2006.

Som nævnt vil den fællesskabsretlige reguleringsform i de kommende år også på dette område blive ændret fra direktiver til forordninger. For at tage højde for denne udvikling foreslås det derfor, at der i stedet for de udtrykkelige krav om autorisation, godkendelse eller registrering i den gældende fødevarerlov gives ministeren hjemmel til at fastsætte regler på området.

Det er ikke hermed tilsigtet nogen reel ændring i retstilstanden, idet det er hensigten at videreføre den nuværende regulering i bekendtgørelsesform.

I den gældende bekendtgørelse om autorisation m.v. ved behandling og salg af fødevarer m.v. samt kontrolmærkning og betingelser i forbindelse hermed ved behandling og salg af animalske fødevarer (autorisationsbekendtgørelsen) anvendes termerne »autorisation«, »godkendelse«, »registrering« og »anmeldelse«. Primærbedrifter og virksomheder skal således forud for produktion, behandling eller markedsføring af fødevarer indhente en tilladelse i form af en autorisation eller godkendelse. Virksomheder, som opbevarer, transporterer eller sælger fødevarer, og hvis aktiviteter ikke er forbundet med hygiejniske problemer, og virksomheder, som indfører fødevarer eller fremstiller eller sælger materialer og genstande bestemt til kontakt med fødevarer skal foretage anmeldelse eller registrering af aktiviteterne før påbegyndelse.

Tilladelsen knytter sig lokaliteten, således at forretningsstedet eller lokalet først må tages i brug, eller en given aktivitet først må påbegyndes, når de i fødevarerlov-givningen stillede krav til indretning, hygiejniske og produktionsmæssige forhold er opfyldt. Med hensyn til produktionsmæssige forhold vil dette dreje sig om produktionsart og -omfang.

Som en rent sproglig forenkling foreslås det, at udtrykket »godkendelse« udgår, således at »autorisation« i fremtiden også anvendes for engrosaktiviteter uden tilvirkning og for detailforretninger. Som det allerede fremgik af bemærkninger til den gældende fødevarerlov, er der ikke nogen grundlæggende forskel mellem autorisation og godkendelse. Der er for begge udtryks vedkommende tale om en tilladelse, som skal foreligge, inden den pågældende aktivitet påbegyndes, og der kan knyttes vilkår til såvel autorisation som godkendelse.

Endvidere foreslås, at udtrykket »anmeldelse« udgår, og således at »registrering« også omfatter handelsnormer for friske frugt og grønt, indførsel af fødevarer og virksomheder, som indfører, fremstiller eller foretager engrossalg af visse materialer og genstande bestemt til at komme i kontakt med fødevarer.